

האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

נס תחיית המתים

חזר מעולם העליון עם מסר
מרבי שמעון בר יוחאי ע"ה

אור הזוהר 159 * תמוז תשע"ג

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

**ראיון 2: האדמו"ר מהאלמין שליט"א עם הרב יוחנן באנון שליט"א
בבית חולים מאיר בכפר סבא לאחר מוות קליני (2013)**

לקבלת הדיסק המוקלט: 0527-651911

רבי יוחנן: זה ערב רב.
האדמו"ר: וימחקו מהעולם.

רבי יוחנן: לא, הוא ימחק מהעולם, הרב פרץ (זצ"ל) אמר הוא קליפה.

האדמו"ר: קליפת עמלק, זה כתוב בזוהר.

רבי יוחנן: אין לו כלום.

האדמו"ר: אין לו כלום הכל הולך לס"א - הזוהר הקדוש תיקון מ"ג. מה אומר הזוהר: אוי לו... יותר טוב שלא נברא מאשר נברא.

רבי יוחנן: שיתהפך במעי אמו.

האדמו"ר: אז אמרתי שמי שמתפלל בבית הכנסת, והרב לא אומר ללמוד זוהר אז תברחו משם, זה קליפת עמלק זה ערב רב. ומצאתי שהגר"א אומר, שמי שלא אומר ללמוד זוהר, הוא גם כן ערב רב אפילו שלומד... אתה זוכר את זה?

רבי יוחנן: נכון, בטח.

האדמו"ר: אני רק מצאתי את זה עכשיו, אצלי זה חידוש, ולכן אמרתי שכל אחד שלומד זוהר, צריך להגיד לאחרים ללמוד זוהר.

רבי יוחנן: הרשב"י היה אומר: זה ערב רב.

אדמו"ר: כך כתוב.

רבי יוחנן: זה רשב"י, בשבילי נברא העולם.

האדמו"ר: כן, הרשב"י, זה ממש רבינו אליהו הנביא.

רבי יוחנן: זה רשב"י, בשבילו נברא העולם.

האדמו"ר: רציתי לשאול את כבודו, כבודו אמר לי שהגיע לשמים לשיבת הרשב"י, ובכיתם שלא ידעתם כלום, היית בעל תשובה. היית צנחן נכון? איפה? בצבא?

רבי יוחנן: הייתי שוטר במשמר הגבול.

הגבאי ר' יוסי כהן: אנו נמצאים עכשיו בבית חולים בית מאיר, שבאנו מרדיו 2000, לבקר את הרב יוחנן באנון, והאדמו"ר (מהאלמין) בא במסירות נפש לבקר אותו.

האדמו"ר: שלום עליכם, מה נשמע?

רבי יוחנן: אני אחרי ניתוח, היה לי היום ניתוח, Total DEAP RESPLACEMENT ולפני 10 שנים היה לי ניתוח ושלשום נפלתי והיתה פריקה... רבינו מה היה אתי?

האדמו"ר: תשמע, אני הייתי אצלך לפני כמה חודשים ברעננה בבית לוינסטין, פעם ראשונה שהייתי וצעקתי: הרב יוחנן באנון, בוא לרדיו. אני עכשיו בא מהרדיו, לאחר 2 שעות של דרשה, אתה (יוחנן) הקמת את הרדיו לא אני, אתה הקמת את הרדיו "חיים על פי הזהר" זה עבודה שלך.

רבי יוחנן: אני? זה הוא!!! [הראה באצבע כלפי שמים].

האדמו"ר: נכון, אתה שליח של הרשב"י, שליח ה': אני ברוך השם, ממשיך הלאה לתת דרשות, היום נתתי כאלה דרשות. אתה לא יכול לתאר לך, כל האדמו"רים, כל הרבנים וערב רב, ואני אמרתי, שלא יקומו לתחיית המתים, שהזוהר אומר שכולם ימחקו מהעולם, מי שלא לומד זוהר, ימחק!

רבי יוחנן: אמת.

האדמו"ר: לא עולם הזה, ולא עולם הבא - כך אומר הזוהר הקדוש.

רבי יוחנן: אמת, אמת.

האדמו"ר: אי אפשר להלחם נגד הרשב"י, אף אחד לא יכול.

רבי יוחנן: אמת, אמת.

האדמו"ר: אז אמרתי, אם אתם מתפללים בבית כנסת, והרב שלכם לא אומר ללמוד זוהר...

האדמו"ר: נו ומה היה.

רבי יוחנן: אני מתגרש... אתה גורם לי התרגשות.

האדמו"ר: אל תדאג, אתה הולך להגיד עכשיו שיעורים על הזוהר הקדוש. גמרנו, הרשב"י עושה אותך בריא, ואתה בא להתחיל את השיעורים, אתה צריך לבוא אתי לרדיו, בשבוע הבא אתה בא לרדיו (4:24).

תיאור החלום של הרב יוחנן באנון

רבי יוחנן: (בישיבה של מעלה) ראיתי את רשב"י עצוב, עצוב מאד,

שאלתי אותו, רבינו מה?

אמר לי (רשב"י): עם ישראל לא הולך בדרך הנכונה. ושאלתי: מה הדרך הנכונה?

אמר לי (רשב"י): אני השארתי לכם ירושה, ירושה של ממון, כסף, וזהב, ואתם לא משתמשים בה.

רבי עקיבא הקפיד עליו, ורבי אליעזר הגדול הקפיד על רבי עקיבא ואמר לו: בחייך שלא תגמור חייך טוב, יסרקו אותך במסרקות של ברזל.

למה?

למה לא באת לשמוע, תורה מפי?*

תורה שנגלגלין, הרבה תורה למדתי, והרבה תורה לימדתי, הרבה תורה למדתי, ולא חסרתי מרבתי אפילו ככלב המלקק מן הים, הרבה תורה לימדתי ולא חסרוני תלמידי אלא כמכחול בשפופרת, ולא עוד אלא שאני שונה שלש מאות הלכות בבהרת עזה, ולא היה אדם ששואלני בהן דבר מעולם, ולא עוד אלא שאני שונה שלש מאות הלכות, ואמרי לה שלשת אלפים הלכות בנטיעת קשואין ולא היה אדם שואלני בהן דבר מעולם, חוץ מעקיבא בן יוסף, פעם אחת אני והוא מהלכין היינו בדרך, אמר לי רבי למדני בנטיעת קשואין, אמרתי דבר אחד נתמלאה כל השדה קשואין, אמר לי רבי למדתני נטיעתן, למדני עקירתן, אמרתי דבר אחד נתקבצו כולן למקום אחד, אמרו לו הכדור והאמוס והקמייע וצורר המרגליות ומשקולת קטנה מהו, אמר להן הן טמאין, וטהרתן במה שהן, מנעל שעל גבי האמוס מהו, אמר להן הוא טהור, ויצאה נשמתו בטהרה, עמד רבי יהושע על רגליו ואמר הותר הנדר, הותר הנדר, למוצאי שבת פגע בו רבי עקיבא מן קיסרי ללוד היה מכה בבשרו עד שדמו שותת לארץ, פתח עליו בשורה ואמר (מלכים ב ב-יב) אבי אבי רכב ישראל ופרשיו, הרבה מעות יש לי, ואין לי שולחני להרצותן, אלמא מרבי אליעזר גמרה, גמרה מרבי אליעזר ולא סברה, הדר גמרה מרבי יהושע, ואסברה ניהליה, היכי עביד הכי, והאנן תנן העושה מעשה חייב להתלמד שאני דאמר מר (דברים יח-ט) לא תלמד לעשות לעשות אי אתה למד אבל אתה למד להבין ולהורות.

וברש"י שם: והא. מילתא דלקיטת קשואין: ר"ע מר' יהושע גמור לה. בתמיה: קינוף. ארבעה עמודים וכילה פרוסה עליהם כדאמר' בסוכה (דף י:). לחלוץ תפיליו. של אביו דקסבר שבת לאו זמן תפילין הוא, ואסור להניחן שמא יצא בהן לרשות הרבים: שדעתו של אבא נטרפה. וקרוב הוא למות שאילו היתה דעתו מיושבת היה חולץ תפיליו: איסור סקילה. הדלקת הנר והטמנת חמין ועוסקין בדבר שאינו אלא איסור שבות דמניח תפילין בשבת אין כאן איסור מלאכה ואפילו יצא לרשות הרבים דהא דרך מלבוש הוא ותכשיטין הוא לו בחול: ברחוק ארבע אמות. מפני הנדוי שברכוהו במחלוקת תנורו של עכנאי בבבא מציעא (דף נט:). שלו מהו. במה תהא מיתתו: שלך קשה משלהן. מפני שלבך פתוח כאולם ואילו שמשתי היית למד תורה הרבה: נטל. רבי אליעזר שתי זרועותיו: שנגלגלין. כשגולגלין ספר תורה והכתב מכוסה, כך תתעלם ותתכסה תורה שלבבי כשאמות לפי שלא שמשוני ולמדו מומני: ולא חסרתי מרבתי ככלב המלקק מן הים. לפי חכמתם שהיתה גדולה אין למודי עולה לחסרם ולקבל מהם חכמה אלא מעט ככלב המלקק מן הים, וכן תלמידי לא חסרוני ולא קבלו מחכמתי לחסר את יתרון חכמתי מהם אפי' כמו שמחסר המכחול בשפופרת בטבול אחד: ולא חסרתי. כלומר לא חסרתם מחכמתם ממה שהיו מתחילה גדולים יותר ממני וגם עתה גדולים הם ממני לפי שלא למדתי מחכמתם כי אם מעט מהם: שפופרת. קנה שנותנין בה כחול קיסם של עץ או של כסף שתוחבין מכחול בתוכו ומטבלו בכחול ומוציאו: בבהרת עזה. בהלכות מראות נגעים: בנטיעת קשואים. הלכות מיני כשפים שעל ידיהם נתמלא כל השדה קשואים: אמרו לו הכדור והאימוס וכו'. כדור פלוט"ה מחופה עור ומלאה מתוכו צמר של איל בדוחק, וכן אימוס שלהם של עור היה כעין מנעל, וממולא מתוכו שער ופיו תפור ובו היו עושין המנעלים כמו שעושין הרצענין שלנו בדפוס של עץ: הקמייע. של עור וממולא מתוכו ותלאהו בצואר לנוי: משקולת קטנה. כעין אונקיא שעושין מעופרת ומחפין אותה בעור כדי שלא תחסר אבל משקולת גדולה אין דרכה. לחפותה בעור: וצורר המרגלית. תופרין המרגלית בעור ותולין אותו בצואר בהמה לרפואה: מהו. לפי שנחלקו באלו רבי אליעזר וחכמים בסדר טהרות (כלים פכ"ג) וחכמים אומרים אין מקבלין טומאה לפי שכלי עור אין מקבל טומאה אלא אם כן יש לו בית קיבול דהא איתקש לשק והני הואיל וקבולן נעשית למלאותן מלוי בתוכו עולמית לא

* רבי יוחנן באנון התחיל לדבר, [והיות וקיבל זריקות אחרי הניתוך הקשה ולא יכל להחזיק את המוח ודיבר בקיצור] וזה מה שהיבנתי ממנו, שכל הקפידא על רבי עקיבא היה בגלל שלא למד אצלו תורת הסוד, כי כל דברי תורתו של רבי אליעזר הגדול היו על פי הסוד, כדאיתא בספר "שירי מצוה" להגה"צ רבי בנימין אליהו מזאלשין (בדפוס פייטרקוב בשנת תרס"ו גימטריה "שירי המצוה") על צוואת רבי אליעזר הגדול להורקנוס בנו, (המובא בספר שבט מוסר פרק ט"ז), ועל כן קיבל עונש חמור כזה, שרבי עקיבא היה יכול לקבל את כל תורת הסוד וללמד את בני ישראל. וכן כתב הגה"ק מהרצ"א מדינוב בהוספותיו לספר סור מרע ועשה טוב, וזת"ד: ואין לנו כוח בירור ניצוצי הקדושה כמו כוח לימוד זוה"ק, ומובא בשם האריז"ל, שגם הרשב"י ורבי אלעזר בנו היו בכלל עשרה הרוגי מלוכה, והראיה לזה שברח מפני הקיסר שרצה להורגו, והלך הוא ורבי אלעזר בנו להמערה, והיו צריכים הרשב"י ובנו לעשות התיקון במסירות נפשם להריגה כמו רבי עקיבא רבו של רשב"י, ולהעביר הסיגים והקמשונים וחרולים מן השדה אשר ברכו ה'. ואמר הרשב"י "אני יכול למצוא דרך משובחת וטובה לברר ניצוצי הקדושה מתוך הקליפות ולהורדת השפע מהעולמות העליונים לעולמות התחתונים, הרבה יותר חזקה מאשר מסירות נפש גופנית להריגה על קידוש השם [של רבו רבי עקיבא], וזאת על ידי מסירת נפש בתכלית הגדולה ביותר לתורה הקדושה שאטרה מאוד מאוד על לימוד התורה עם פרישות מזהבלי ותענוגי עוה"ז, ואגלה סודות התורה ככל האפשר, ואפרש לכולם תכלית הבריאה כולה, ואכנס בגני המלך העליון כבן שנכנס בגני אביו, ואגלה אורות העליונים, ועל ידי האור הגדול הזה אבריא החושך הגדול מן העולם, ואבטל כל הקליפות והדינים מן הקדושה". ועל ידי מסירת נפשו לסודות התורה, וכן על ידי גילוי סודות התורה זכה להכניע הקליפות ולבטל גזירות להמשיך לעולם חיים שלום וחירות... כי כל הכוח הגדול הזה צריך אותו דוקא לדור הזה האחרון דור של ביאת המשיח, (מהרצ"א מדינוב). - [מהסיפור הזה אנחנו לומדים, כי אם רבי עקיבא היה לומד אצלו סודות התורה, היה יכול להינצל מלהיות בעשרה הרוגי מלכות, כמו רבי שמעון בר יוחאי ע"ה, וזה מה שאמר לו רבי אליעזר תמה אני וכו', כי לימוד תורת הסוד יותר גבוה מליהרג על קידוש ה', כי כל תורת הסוד הוא שיחיו ולא ימותו, לא רק הוא אלא מכפר ומציל את כל ישראל, כמו שכתב בזוהר הקדוש: עוד אמר אליהו זכרוננו לברכה לרבי שמעון: בהאי ספר הזה יתפרקו מן גלותא פד אתגליא בדרךא בתרהא. עוד בדרך ככ"ד: לשון משה רבינו לרבי שמעון. והמשפילים זיהירו פזהר הרקיע בהאי חבונא דילך דאיהו ספר הזהר באילין לא צריך נסיון - רצה לומר: כי הלומד בספר הזהר לא יסבל חבלי קשים וגבין דישראל עתידין למטעם מאילנא דחיי דא הוא ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי. ועל כן אמר רבי יוחנן באנון אמר לו: זה לא מספיק לשמוע, צריך להשמיעו! כי תורת הסוד נועדה להתגלות וללמד את הרבים בדור האחרון למען הכינו את העולם לקראת תורתו של משיח והגאולה שלימה.

[ראה בסנהדרין (דף סח), וז"ל: והתניא כשחלה ר' אליעזר נכנסו ר' עקיבא וחביריו לבקרו, הוא יושב בקינוף שלו, והן יושבין בטרקלין שלו, ואותו היום ערב שבת היה, ונכנס הורקנוס בנו לחלוץ תפיליו, גער בו [רבי אליעזר] ויצא בניזיפה, אמר להן [בנו] לחביריו כמדומה אני שדעתו של אבא נטרפה, אמר להן [רבי אליעזר] דעתו ודעת אמו נטרפה, היאך מניחין איסור סקילה ועוסקין באיסור שבות, כיון שראו חכמים שדעתו מיושבת עליו, נכנסו וישבו לפניו מרחוק ד' אמות, [כי רבי אליעזר שמותי הוא (בבא מציעא נט:)], אמר להן למה באתם, אמרו לו ללמוד תורה באנו, אמר להן ועד עכשיו למה לא באתם, אמרו לו לא היה לנו פנאי, אמר להן תמיה אני אם ימותו מיתת עצמן, אמר לו רבי עקיבא שלי מהו [כלומר באיזה מיתה ימות], אמר לו שלך קשה משלהן, נטל שתי זרועותיו והניחן על לבו, אמר אוי לכם שתי זרועותיי שהן כשתי ספרי

שיכולים להתמודד עם שמות קודש ושמות הוי"ה הקדושים, כמו שעם ישראל יכול לחבר (9.26).

סיפרתי פעם לאדמו"ר, שאת החיבור בין קמח למים, אי אפשר לחבר ואי אפשר לנתק, שתקח קמח ומים, ותחבר אותם יחד, אתה לא יכול להפריד אותם יותר, אי אפשר להפריד אותם.. תנסה להפריד קמח ומים.

האדמו"ר: יוחנן סיפר שהיתה לו תאונת דרכים וכבר קיבל שטר פטירה, ופתאום בא חזרה מעולם האמת.

רבי יוחנן: [מבקש סיגריה... ומעשן].

האדמו"ר: סיפרת לי, ולא היה לך כח לספר איך שעלית לשמים.. מה היה לך? היתה לך תאונת דרכים? מה היה בדיוק, אני רציני לשאול.

רבי יוחנן: אני אסביר: לפני שנת 2000 הייתי בן 40 בדיוק, עברתי ניתוח "לשון" ברגל ימין. היה לי...

נתחיל מהתחלה: הייתי עם שוטר (??) במטרה, הייתי ראש מחלקה במטרה מחלקת סמים, הפעלתי סוכנים נגד סוחרי סמים גדולים, אלה הם רעלים, שהרעילו את עם ישראל, ואז התעוררתי בוקר אחד, עם כאבי חרדות ודכאון חזקים מאד, ובקשתי מבורא עולם.. לא ידעתי "שמע ישראל" היו לי הארות קדושים. אתה מכיר את כבודם?

האדמו"ר: לא מכיר.

רבי יוחנן: בתמונות שמופיעים ב...

אדמו"ר: אה... כן, כן כן.

רבי יוחנן: והם באו אלי בחלום לילה, לילה. ואמרו לי: עד מתי? בקשתי שהחרדות שיעזבו אותי. הייתי בשיא הפחד, מדכאונות ופחדים. (מכבה הסיגריה).

.. אמרתי לבורא עולם: בורא עולם! אני יודע שאני לא בסדר, אני יודע אתה קיים, שמע ישראל מעולם לא עזבתני, תמיד קראתי שמע ישראל על המיטה מאז שאני זוכר את עצמי. [ואז באה אחות וקוטעת את הראיון] (14:40).

המשך של ראיון שני

בראיון השני מגלה לנו שאמרו לו בשמים שבדור הזה צריך ללמוד רק זוהר ושולחן ערוך ותלמוד ירושלמי, ושאל אותם ומה עם גמרא? ענו לו שגמרא כבר לעסו בדורות הקודמים בחו"ל, עכשיו צריכים ללמוד רק זוהר, ואמרו לו אתה צריך לרדת חזרה לעולם הזה לפרסם שכל יהודי ילמוד דף זוהר ביום וכו'.

ובמסכת ברכות (דף סא:): תנו רבנן פעם אחת גזרה מלכות הרשעה שלא יעסקו ישראל בתורה... עד שתפסוהו לרבי עקיבא וחבשוהו בבית האסורים... בשעה שהוציאו את ר' עקיבא להריגה זמן ק"ש היה והיו סורקים את בשרו במסרקות של ברזל, והיה מקבל עליו עול מלכות שמים אמרו לו תלמידיו רבינו עד כאן, אמר להם כל ימי הייתי מצטער על פסוק זה בכל נפשך אפילו נוטל את נשמתך, אמרתי מתי יבא לידי ואקיימנו, ועכשיו שבא לידי לא אקיימנו, היה מאריך באחד עד שיצתה נשמתו באחד יצתה ב'ת קול ואמרה אשריך ר"ע שיצאה נשמתך באחד. - ברש"י שם: בשעה שהוציאו את רבי עקיבא להריגה זמן קריאת שמע היה והיו סורקים את בשרו במסרקות של ברזל והיה מקבל עליו עול מלכות שמים, אמרו לו תלמידיו רבינו עד כאן, אמר להם כל ימי הייתי מצטער על פסוק זה בכל נפשך: **אפילו נוטל את נשמתך** אמרתי מתי יבא לידי ואקיימנו, ועכשיו שבא לידי לא אקיימנו היה מאריך באחד עד שיצתה נשמתו באחד יצתה בת קול ואמרה אשריך רבי עקיבא שיצאה נשמתך באחד, אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא זו תורה וזו שכרה! ממתים ידך ה' ממתים וגו' אמר להם חלקם בחיים, **יצתה בת קול ואמרה אשריך רבי עקיבא שאתה מזומן לחיי העולם הבא.**

אמר לו: אבל אני שומע.

אמר לו: זה לא מספיק לשמוע, צריך להשמיע!

האדמו"ר: לאחרים.

רבי יוחנן: אמר, התחיל לבכות רבי עקיבא ואמר, "אוי לאור החמה שרבי אליעזר הולך. ויקרע, את אור החמה". רבי אליעזר הולך ואור החמה כהה, אוי לך לחמה, אוי לך לשמש שהאור שלך נמוך מאורו של רבי אליעזר, מתורתו של רבי אליעזר.. הקפיד עליו.

תראה, אנחנו הדור של עקבתא דמשיחא, אנחנו צריכים למשוך האור הגדול הזה, שהוא רק אור של נשמות אדירות, נשמות המדריכות, הנשמות שבאו לעולם הזה, "כל הרעיה מהימנא" אתם התנאים הקדושים אתם חושבים שאתם תיבנו לעצמכם בתי היכולות? ובתי מדרשות, וקלונסאות של זה? ומכוניות ווולבו, ואתם תחיו בעושר ואושר? מה אתם חושבים לעצמכם? שבשביל זה באתם לעולם? אתם באתם לעולם הזה, כי אתם התנאים הקדושים שבאתם לתקן את העולם, באתם לתקן את מה שרבי שמעון בר יוחאי לא הצליח לתקן. (7.10).

איך יכול להיות? רשב"י 12 שנה במערה? הרי דינו של אדם שנה [י"ב חודש] בגהינום! איך יכול להיות שרשב"י 13 שנה? אמר לו רשב"י: אתה לא באת לתקן את הדור שלך, אלא באת לתקן את הדור האחרון!

אמר לו: אז הייתי מתקן אז זה עכשיו!

אמר לו: לא, אז העת לא הגיע. העת תגיע שיגיעו כל הנשמות וכל הגופים בעת ההיא, וכשיגיעו כל הנשמות וכל הגופים בעת ההיא והתחברו, אז תוכל לחבר כמו שמש רבינו חיבר את כל הנשמות והגופים של יוצאי מצרים, כך אתה רבי שמעון בר יוחאי תחבר את הנשמות והגופים של הדור האחרון. הדור האחרון יצטרך לך! החיבור של ספר הזהר, אדרא, אדרה זוטא, אדרא רבה, אדרה דמשכנא, ספרא דצניעותא.

האדמו"ר: הדפסנו כל הדברים האלה.

רבי יוחנן: מה... פתח אליהו? זה הכי חשוב!

אדמו"ר: הבאתי לכם פתח אליהו.

רבי יוחנן: אלו הספרים האלה. תתעסקו בהם, ובעקבותם זאת תתעורר רוח חדשה בעם ישראל, נשים, גברים, ילדים וטף, כולם יתעוררו לאור הזהר הקדוש, לחבר אותו באחדות משולמת, כי האחדות הזאת היא אחדות רק של עם ישראל! אין אף עם ולשון

שמיה קבול ורבי אליעזר אומר מקבל טומאה דבית קיבול העשוי למלאות שמיה קבול ועוד נחלקו בכדור ובאימוס שנקרעו ונראה חלל שלהם דמוודו רבנן דמקבלי טומאה דהא איכא בית קיבול ופליגי לענין טבילה שחכ"א מה שבתוכו חוצץ ור' אליעזר אומר מה שבתוכו אינו חוצץ דכולי חד כלי הוא ובשעת פטירתו היו רוצין לידע אם חזר בו ושאלוהו מה אתה אומר באותן שני המחלוקות אמר להם טמאים אפילו שלמים והטומאה נוגעת מבחוץ: **וטהרתן במה שהן.** כלומר אם נקרעו שחכמים מודים שמקבלין טומאה וחלוקין עלי לומר שהמלוי חוצץ ועומד אני בדברי שהמלוי אינו חוצץ שמוטבילן כמות שהן: **מונעל שעל גבי אימוס מהו.** שאף בו נחלקו בתוספתא דטהרות חכמים אומרין הואיל ואינו מחוסר מלאכה הצריכה אומן שהדיוט יכול לסלקו מעל האימוס כבר שם כלי עליו וטמא ור"א מטהר שהדיין לא נגמרה מלאכתו: **הותר הנדר.** שברכהו: **בין קסרי ללוד.** שהיו נושאים את מטתו מקסרי ללוד: **פתח עליו בשורה.** שהיו עושין שורה סביבות המטה להספד: **הרבה מעות יש לי.** להחליף: **ואין לי שולחני להרצותן.** כלומר הרבה שאלות יש לי לשאול ואין למי לשאול: **היכי עביד.** רבי אליעזר הכי שעשה מעשה בנטיעת קשואין: **להתלמד.** בהם ר"ע הוא דעבד ר' אליעזר:

